Марійка Підгірянка

СМЕРІЧКА

Дзвонить, грає срібна річка,
А в криштальну воду
Задивилася смерічка
Та й на свою вроду.

Гей, виросла ж та й висока,
Та нема їй пари:
Пила воду із потоку
І сивої хмари.

Брала пахощі з повітря
У весняну пору;
Вибуяла так на вітрі,
Виросла угору!

* * *

ГАЙ ВЗИМКУ

Не гайся, хлопчику, не гай,
На саночки сідай,
Поїдем, серце, в білий гай,
В казок зимових край.
У гаї молоді дубки
Зросли у височінь
І сніжні одягли шапки,
Підперли неба синь.
Схилилась до дубка сосна,
Задумлива сосна;

В голках — рясна, в шишках — рясна,
Зелена, як весна.
Берізка біла і струнка —
Красуня у гаю —
Вдивлялась в дзеркало струмка
На вроду на свою.
Дзюрчить струмок попід сніжок,
Розказує своє —
Прийшов цапок на бережок,
Водичку чисту п'є.
Промчався зайчик через хмиз,
До потічка прибіг,
Води попив, кори погриз,
Під кущиком приліг.
Збиточна білка молода
Стрибає по сосні,
Шишками в зайчика кида,
Його турбує в сні.
А дятел шишку ту схопив,
Та білці не віддав, —
У дірку від сучка встромив,
Насіння виїдав.
Про шишку білочка не дба,
Бо в неї у дуплі
Багато всякого добра
І ласощі смачні.
Ліщинові горішки там,
Солодкі ягідки
І ще, на закуску білкам,
Засушені грибки.
Тож білочка не журиться,
Чи довго буде сніг:
У кожушку зажмуриться —
І їсть собі горіх.

* * *

ЛІС ВОСЕНИ

— Лісе, лісе зелений,
Чом ти сумний восени?
— Як же мені та сумному не бути,
Коли більше зозулечки не чути?

— Лісе, лісе зелений,
Чом не шумиш восени?
— Чим же мені, чим же мені шуміти?
Почав вже мій лист зелений жовтіти.

* * *

КАЛИНА

Колишися, калинонько, колишися,
Зеленими листочками розпишися.
Сонячними променями розмалюйся,
З дужим вітром буйнесеньким розцілуйся.
А ще й срібною росою вмийся чисто,
Надінь свої ягідочки, як намисто.
Буде тобі, калинонько, дуже радо,
Коли глянеш в чисту річку — у свічадо.

*Свічадо — дзеркало

* * *

ЛІС

Шумить верхами буйний ліс –
Дуби, берези, буки.
Співає сойка, свище дрізд
І воркотять голубки.

Стрибає білка по верхах,
Дітей зозуля кличе.
Вітрець шепоче в галузках,
В ярку потік мугиче.

Цілує сонечко листки
У ніжній, теплій ласці,
Гриби наділи шапочки
Так само, як у казці.

* * *

КУ-КУ, КУ-КУ!

КУ-КУ, КУ-КУ!
Край лісу, на полянці,
На свіжому дубку
Кує зозуля вранці:
Ку-ку, ку-ку, ку-ку!

Внизу біжить струмочок
По жовтому піску.
І здалека всім чути:
Ку-ку, ку-ку, ку-ку!

Червонії суничкі
Видніють на горбку,
І чути аж до ночі:
Ку-ку, ку-ку, ку-ку.